

Anotace

Třicetiletá válka (1618–1648) se stala globálním konfliktem, do něhož byly postupně vtaženy téměř všechny země Evropy. Důvodem k rozpoutání války nebyla pouze komplikovaná náboženská situace způsobená štěpící se římskou církví, kdy proti sobě stanuly strany protestantské unie a katolické ligy, ale také konflikty politické a ekonomické. Politické důvody lze charakterizovat expanzí Habsburků do okolních zemí, pomocí které se snažili vydobýt politické a přednostní postavení a nadvládu v Evropě. Cílem diplomové práce není rekonstrukce historických událostí doby třicetileté války, ale její historický narativ a jeho proměny napříč staletími. Výchozím bodem práce je rok 1648, kdy došlo k posledním bojům třicetileté války při švédském obležení Prahy. Z Prahy se na dobu několika měsíců stala téměř obranná pevnost, která po dlouhý čas vzdorovala švédským protestantským vojskům. Tato událost se odrazila v zobrazení národních dějin hned dvojím způsobem: jednak hrdinným vzdorem Pražanů vůči nepřátelské armádě, v druhém případě definitivní porážkou nadějí původně utrakvistické a protestantské části české společnosti na restituci poměrů před bitvou na Bílé hoře.